

Kedves Olvasónk!

Novemberi számunk a csomagolóanyag-gyártással kiemelten foglalkozik, statisztikákkal és jövőbe mutató trendekkel is segítjük olvasóink szakmai tudásának elmélyítését. Hírt adunk a nyomdaipart érintő fontos eseményekről és újdonságokról, valamint a Budapesti Illusztrációs Fesztiválról, és a 165 éve, Csornán született Gestetner Dávid világhírűvé vált sokszorosítógépéről is megemlékezünk.

Az ipar 4.0 már nem utópia, hanem nagyon is közeli valóság, a gazdaság, így a nyomdaipar is egyre inkább tudásalapúvá válik. A szakképzés ebben a folyamatban kulcsszerepet játszik, ami úgy tűnik, beindít egy szerencsés folyamatot: erősödik a szaktanárok anyagi és erkölcsi megbecsülése.

A tanárokat, oktatókat és azokat a kollégákat, akiktől sokat tanulunk, tisztelet és megbecsülés illeti. Ez a téma már sok éve terítéken van a Magyar Grafika szakfolyóirat hasábjain, rendezvényein, gondoljunk a „Grafikarácsony”-okra, de említhetem a honlapunkat is, ahol sok éve gyűjtjük a szaktanárainkkal kapcsolatos írásokat, visszaemlékezéseket, sőt egy zárt FB csoportot is működtetünk a nyomda és grafika szakirányú képzés tanárainak.

Ezúton is szeretném felhívni a figyelmet arra a lehetőségre, hogy egy-egy kedves történet, visszaemlékezés vagy akár csak a tényekre szorítókozó életrajz formájában állítsunk emléket azon személyeknek, akik sokat tettek, illetve tesznek most is a szakmai képzés keretében vagy üzemi körülmények között, kollégaként a nyomdaipar résztvevőieért! <https://mgonline.hu/szakmai-tanarok>

Több alkalommal jelent meg cikk a szakmai képzés képviselőiről, számos legendás személyiségről szóló megemlékezés a Magyar Grafikában. Szeretnénk a mostani helyzetben helytálló tanárokat is megtisztelni a szakma nyilvánosságával, megerősítést, visszacsatolást adni hasábjainkon is. Továbbra is várunk írásokat, fényképeket tanárokról, kollégákról, mesterekről honlapunkra, amelyek közül néhányat lapunkban nyomtatásban is megjelentetünk.

Mindenkinek, aki most a szakmában dolgozik, kell, hogy legyen legalább egy olyan személy az életében, akitől sokat tanult, akinek hálás a segítségével, tanításáért. Itt az alkalom, hogy tegyünk valamit értük, hálánkat, tiszteletünket azzal fejezzük ki, hogy nem feledjük el őket, és a szakmai történelem részévé tesszük személyüket!

Tisztelettel:

Faludi Viktória
főszerkesztő

